

3. Treći tužbeni razlog temelji se na odbijanju argumenta ESVD-a koji se samo poziva na povlačenje tužbe, a da pritom ne odgovara meritorno na podnesenu žalbu, i na nepostojanju obrazloženja za odbijanje žalbe vezano uz nezakonitost provedenog ograničenja prava na pristup.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na kršenju službene dužnosti i na povredi Pravilnika o osoblju zbog pristranosti i sukoba interesa donositelja pobijanih odluka.

U prilog osnovanosti tužbe za poništenje sklopljene nagodbe i povlačenja tužbe u predmetu T-507/20, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, istaknut kao glavni, temelji se na zlonamjernom postupanju i ništetnosti nagodbe sklopljene u okviru predmeta T-507/20.
2. Drugi tužbeni razlog, istaknut podredno, temelji se na nepoštovanju nagodbe i na pogrešnom pozivanju ESVD-a na pravomoćnost.

(¹) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39).

(²) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Intel Corporation/Komisija

(Predmet T-417/22)

(2022/C 318/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, B. Meyring, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- a. naloži Komisiji da isplati naknadu od 593 177 661,75 eura, koja odgovara: zateznim kamatama na glavnice od 1 060 000 000 eura po stopi refinanciranja ESB-a prvog kalendarskog dana mjeseca u kojem je donesena Odluka Komisije C(2009) 3726 final od 13. svibnja 2009. u predmetu COMP/C-3/37.990 Intel (u daljnjem tekstu: Odluka) (odnosno po stopi od 1.25 %) uvećanoj za 3.5 postotna boda (ili u suprotnome, po kamatnoj stopi koju Opći sud smatra primjerenom), za razdoblje od 13. kolovoza 2009. (datuma Intelova privremenog plaćanja kazne) do 25. veljače 2022. (datuma kada je Europska komisija vratila glavnice kazne), umanjeno za iznos kamata od 38 059 598,52 eura koji je Komisija već platila Intelu;
- b. naloži Komisiji da plati kamate na iznos zatražen pod točkom (a) gore za razdoblje od 25. veljače 2022. (datuma kada je Komisija vratila glavnice kazne) ili, podredno, od 28. travnja 2022. (datuma kada je Intel podnio prvu tužbu za isplatu kamata), ili od 6. srpnja 2022. (datuma podnošenja ove tužbe) ili, podredno tomu, od datuma donošenja presude povodom ove tužbe, do datuma na koji Komisija stvarno plati iznos po presudi kojom se prihvaća ova tužba, po kamatnoj stopi koju ESB primjenjuje na operacije refinanciranja uvećanoj za 3,5 postotna boda ili, u suprotnom, po kamatnoj stopi koju Opći sud smatra primjerenom;

c. usto ili podredno:

- i. poništi bilo koju odluku Komisije kojom ona odbija naknaditi zatezne kamate i naloži joj njihovu isplatu u istim iznosima kako je zatraženo u točkama (a) i (b) gore; ili
- ii. podredno, utvrdi da je Komisija postupala nezakonito time što nije platila Intelu zatezne kamate na glavnici kazne koja je nadoknađena slijedom poništenja Odluke i naloži joj njihovu isplatu u istim iznosima kako je zatraženo u točkama (a) i (b) gore;

d. u svakom slučaju, naloži Komisiji da plati Intelu troškove u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbom od 28. travnja 2022. u predmetu T-236/22 (u daljnjem tekstu: Intelova prva tužba za isplatu kamata), Intel je tražio plaćanje zateznih kamata (i kamata na te zatezne kamate) koje proizlaze iz poništenja članka 2. Odluke, za koje tužitelj tvrdi da ih Komisija nije platila. Komisija još uvijek nije platila te kamate. Međutim, otada je dalje komunicirala s Intelom nakon Intelove prve tužbe za isplatu kamata, pružajući nove razloge zbog kojih to odbija učiniti. Ovom tužbom, koja je podnesena predostrožnosti radi, s obzirom na neizvjesnost koju je stvorila prepiska s Komisijom, Intel osporava tu prepisku. U potporu tužbi, tužitelj se oslanja na tri tužbena razloga.

1. Kao prvo, na temelju članka 268. UFEU-a u vezi s člankom 340. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 3. Povelje o temeljnim pravima, tužitelj traži isplatu naknade i kamate koja iz nje proizlazi za pretrpljenu štetu jer je Komisija odbila Intelu platiti zatezne kamate na glavnici kazne koja je naknađena slijedom poništenja, presudom T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19, članka 2. Odluke Komisije C(2009) 3726 *final* od 13. svibnja 2009. u predmetu COMP/C-3/37.990 Intel. U tom pogledu, tužitelj se oslanja na zahtjev da se poduzmu potrebne mjere kako bi se postupilo u skladu s poništenjem kazne, u skladu s člankom 266. UFEU-a, što uključuje plaćanje zateznih kamata. Komisija pogrešno tvrdi da rok za svaki zahtjev u pogledu izvanugovorne odgovornosti počinje teći od datuma privremenog plaćanja kazne.
2. Kao drugo, usto ili podredno, u skladu s člankom 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje bilo koje odluke Komisije kojom se odbija naknada zateznih kamata prema stopi na koju se upućuje gore, zbog toga što je (i) protivna članku 266. UFEU-a i (ii) što se u njoj pogrešno navodi pravi datum od kad počinje teći rok za svaki zahtjev u pogledu izvanugovorne odgovornosti.
3. Kao treće, u skladu s člankom 265. UFEU-a i još podrednije, u mjeri u kojoj Komisija još nije zauzela konačno stajalište (unatoč tužiteljevim zahtjevima), tužitelj zahtijeva da se utvrdi da je Komisija postupala nezakonito time što nije platila Intelu navedene kamate u skladu s člankom 266. UFEU-a, te da se naloži Komisiji isplata tih zateznih kamata po stopi na koju se gore upućuje.
4. Strogo podredno, tužitelj izjavljuje da bi bilo koje protivno tumačenje Uredbe odnosno uredbi iz 2002., 2012. i/ili 2018. koje bi isključivalo plaćanje zateznih kamata u skladu s člankom 266. UFEU-a, kako ga tumače Sud i Opći sud, imalo za posljedicu da bi relevantne odredbe bile protivne primarnom pravu EU-a. U tim okolnostima, tužitelj ističe podredni tužbeni razlog nezakonitosti u skladu s člankom 266. UFEU-a i člankom 277. UFEU-a na podrednoj uvjetnoj osnovi.